

Синдбад-мореплавець: Перша подорож (арабська казка) (скорочено)

Автор Невідомий

Синдбад-мореплавець: Перша подорож (арабська казка)

Стислий переказ, автор переказу: Світлана Перець.

Авторські права на переказ належать Укрлібу

За часів володаря правовірних халіфа Гаруна ар-Рашида жив собі в місті Багдаді чоловік, якого звали Синдбад-носій. Був той чоловік бідний і носив на голові всякі вантажі. Якимось він ніс у одне місце чималий вантаж. В той день стояла страшна спека. Синдбад втомився і зупинився біля будинку купця. Тут вулиця була чисто виметена й побризкана водою, а біля брами стояла широка лава. Синдбад поклав ношу на цю лаву, сів на краєчок і здивувався щастю купця, бо той мав рабів, прислужників і всякі речі, які можна бачити лише в царів та султанів. Синдбад звів погляд до неба й звернувся до аллаха зі словами, що мабуть, марно господар цього дому купається в багатстві, а він сидить тут убогий, голодний і втомлений. Синдбад проказав вірші, в яких йшлося про його горе і невдачі, але він не ремствував на бога. Коли він хотів був піти, з брами вийшов молодий служник і сказав, що господар кличе його.

Синдбад зайшов разом із служником у будинок – дуже гарний, чепурний і величний. У великій залі зібралося всяке вельможне панство та багатії, стіл угинався від наїдків, музики грали прекрасні мелодії. Вражений Синдбад шанобливо до всіх привітався, його добре нагодували, і він подякував господареві. Виявилося, що господаря звали Синдбад-мореплавець. Він хотів ще раз почути вірші, що їх читав Синдбад-носій біля брами. Коли носій знову прочитав вірші, господар вирішив розказати йому про свої пригоди, поки він домігся щастя сидіти в такому будинку.

Стислий переказ, автор переказу: Світлана Перець.

Авторські права на переказ належать Укрлібу

Перша подорож

Батько Синдбада-мореплавця був купцем, мав великі гроші й незліченні багатства. Помер він, коли Синдбад був малим хлопчиком. Коли Синдбад підріс, то став жити розкішним і безтурботним життям. Невдовзі він розтринькав усі гроші і почав часто згадувати прислів'я, яке чув колись од батька: "Є на світі три речі, кращі за три інші: день смерті кращий від дня народження, жива собака краща за мертвого лева, могила краща, ніж бідність".

Тоді Синдбад зібрав все, що лишилося й продав, вторгувавши три тисячі диргемів. З

цими грішми він надумав вирушити в подорож до чужих країв. Синдбад накупив різних товарів і сів на корабель разом з іншими купцями. Вони пливли морем чимало днів і ночей, та якось зупинилися біля острова, схожого на райський сад.

Зійшовши на берег, вони продавали, купували й обмінювали товари. Потім деякі купці порозкладали на березі багаття й заходилися готувати вечерю. Раптом капітан з палуби крикнув, що треба мерщій вертатися на корабель, бо це не острів, а величезна рибина, що лежить посеред моря. На неї нанесло піску, вона стала схожа на острів, із давніх-давен на ній ростуть дерева та трави. Проте коли купці розклали вогонь, рибина відчула жар і заворушилася. Купці й мандрівники побігли до корабля, але Синдбад загаявся, тож і пірнув у воду з усіма, хто залишився на рибині. Він побачив на воді здоровенні дерев'яні ночви, в яких купці прали одержу, і вчепився в них. Корабель відплив, не звертаючи уваги на тих, хто потопав.

Спустилася ніч, потім настав день, потім знову запала ніч. Синдбад плив на ночвах, нарешті їх прибило до острова. Синдбад був дуже знесилений і пролежав до наступного дня.

Коли зійшло сонце, він пішов оглядати острів. Часом я ставав навколiшки, часом рухався поповзом. Так він перебув кілька днів і ночей, а якось побачив величезного коня. Коли кінь заіржав, з'явився якийсь чоловік. Синдбад розповів про своє горе. Чоловік привів його в якесь підземелля, а потім – в простору залу. Синдбада нагодували, він дізнався, що це чоловік – один із конюхів царя аль-Міграджана. Надійшли інші конюхи. Разом з ними Синдбад поїхав до столиці царя аль-Міграджана.

Синдбад познайомився з царем, розповів усе про себе. Цар запропонував жити у нього. Аль-Міграджан виявив до Синдбада ласку й повагу і наблизив його до себе. Синдбад став писарем у гавані й переписував всі кораблі, які причалювали до берега. Він розпитував у прибулих купців і моряків про місто Багдад, але ніхто не чув про це славне місто.

Спливав місяць за місяцем. Якось у царя аль-Міграджана Синдбад побачив гурт індійців, які розповідали про брахманів і про те, що індійці поділяються на сімдесят дві касти. В царстві аль-Міграджана багато островів і поміж них острів, який звався Касіль. Там жили надзвичайно шляхетні й поважні люди. Бачив Синдбад там рибину завдовжки в двісті ліктів. І бачив ще чимало інших чудес. Він оглядав острови і все, що на них було. Якось до острова підплив корабель, на якому колись мандрував Синдбад. Вони з капітаном впізнали один одного. Виявилось, що всі товари Синдбада цілі і нічого з них не пропало.

Вибравши найдорожчі та найгарніші товари, Синдбад подарував їх цареві аль-Міграджану, а той у відповідь подарував багато різних речей – дорогих і красивих. Решту товарів Синдбад продав і торгував чималі гроші, а на них накупив інших товарів. І коли купці зібралися плисти додому, він повантажив ці товари на корабель, а тоді пішов до царя, подякував йому за ласку й попросив дозволу вирушити до рідного краю, і цар відпустив його.

Мандрівники прибули до міста Басри. Там вивантажились, зійшли з корабля й

стали торгувати, Синдбад радів, що повернувся в рідний край.

Потім він вирушив у рідний Багдад і прийшов додому. Синдбад накупив слуг, рабів та рабинь і маєтків ще більше, ніж мав раніше, став жити веселим життям. Отак скінчилася його перша подорож.

...Синдбад-мореплавець почастивав Синдбада-сухопутця вечерею, подарував йому сто золотих і відпустив його. Коли ж настав ранок, Синдбад-носій прийшов до Синдбада-мореплавця, щоб почути про другу подорож.

Стислий переказ, автор переказу: Світлана Перець.

Авторські права на переказ належать Укрлібу